

รายงานการกำกับติดตามการดำเนินงาน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕ รอบ ๖ เดือน
(ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๔ - เดือนมีนาคม ๒๕๖๕)

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอร้อยเอ็ด จังหวัดนครราชสีมา

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และ ข้อ ๓๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้มีการดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนามีหน้าที่ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา และคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๙ (๓) ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒

ดังนั้น เพื่อให้การติดตามและประเมินผลแผนถูกต้องตามระเบียบดังกล่าวและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ จึงได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อรายงานและเสนอความเห็นที่ได้จากการติดตามให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลลาโละทราบ คณะกรรมการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานผลการติดตามฉบับนี้จะสามารถเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลาโละสามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ และประชาชนเกิดความพึงพอใจสูงสุด

โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑๕
ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
ส่วนที่ ๔ สรุปรายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	๔๘

ส่วนที่ ๑

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ต่างๆ เพื่อประชาชนทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังคงมีทรัพยากรจำกัด ทั้งทรัพยากรบุคคล งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมีความโปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นของตน จึงกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยให้จัดทำตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การบูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดแผนพัฒนาที่สามารถตอบสนองต่อการทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและสามารถบ่งชี้ความสำเร็จของแผนได้ด้วยเหตุผลที่มีการวางแผนมีความสำคัญ ๕ ประการคือ

- ๑) เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- ๒) ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ๆ เข้ามาในองค์กร
- ๓) ทำให้การดำเนินการขององค์กรบรรลุเป้าหมายที่ปรารถนา
- ๔) เป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซับซ้อน และ
- ๕) ทำให้เกิดความแจ่มชัดในการดำเนินงาน

ดังนั้น การวางแผนคือ ความพยายามที่เป็นระบบ (System attempt) เพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคต เพื่อให้องค์กรบรรลุผลที่ปรารถนา จากที่กล่าวมาข้างต้น แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ดีเท่าไรก็ตาม แต่หากไม่สามารถบ่งชี้ถึงผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นได้

ก็ไม่สามารถที่จะบ่งบอกความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นได้ เพราะฉะนั้น จึงต้องมีการติดตามและประเมินผล

แผนพัฒนาท้องถิ่น อันเป็นเครื่องมือที่สำคัญประการหนึ่งที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ องค์กรการบริหารส่วนตำบลลาโละ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) และแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง ไปแล้ว แต่ต่อมาได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้ประกาศใช้ไปเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ เพราะฉะนั้น องค์กรการบริหารส่วนตำบลลาโละ จะต้องดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าว ซึ่งประกอบไปด้วย

๑. ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผล ยุทธศาสตร์ และตามแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้อง แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสัปดาห์ นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ขององค์กรการบริหารส่วนตำบลลาโละ ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

๒. ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสัปดาห์วันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

จากเหตุผลดังกล่าว องค์กรการบริหารส่วนตำบลลาโละ จึงต้องดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ ดังนี้

(๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสัปดาห์วันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี (แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒)

๑. ความหมายของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

“ระบบติดตาม” เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน รวมถึง **“ระบบประเมินผล”** ที่คอยเป็นตัวบ่งชี้ว่า ผลจากการดำเนินงานเป็นไปตามหรือบรรลุตามเป้าหมายหรือไม่อย่างไร เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุง แก้ไข ขยายขอบเขต หรือแม้แต่ยุติการดำเนินงาน

การติดตามและการประเมินผลถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการที่ดำเนินการอยู่โดยที่ **“การติดตาม”** (monitoring) หมายถึง กิจกรรมภายในโครงการซึ่งถูกออกแบบมา เพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการ ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่และประสิทธิภาพของวิธีการดำเนินงาน หากไม่มีระบบติดตามของโครงการแล้ว ย่อมส่งผลให้เกิดความล่าช้า ในการดำเนินงานให้ลุล่วง ค่าใช้จ่ายโครงการสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้ กลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการไม่ได้รับประโยชน์หรือได้รับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น เกิดปัญหาในการควบคุมคุณภาพของการดำเนินงานเสียเวลาในการตรวจสอบความขัดแย้งในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานกับกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการในทางตรงกันข้าม หากโครงการมีระบบติดตามที่ดีแล้ว จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ต้นทุน (cost-effective) ดำเนินงานด้านต่างๆ เป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายของโครงการต่างๆ การระบุปัญหาที่เกิดขึ้นในโครงการและการเสนอทางแก้ปัญหา การติดตามดูความสามารถในการเข้าถึงโครงการของกลุ่มเป้าหมาย การติดตามดูประสิทธิภาพในการดำเนินงานของส่วนต่างๆ ในโครงการ และการเสนอวิธีการปรับปรุงการดำเนินงาน โดยส่วนใหญ่แล้วผู้บริหารโครงการมักจะไม่ได้ให้ความสำคัญกับการวางระบบติดตามโครงการ เนื่องจากว่าเป็นสิ่งที่ต้องใช้เทคนิคเชิงวิชาการค่อนข้างสูง จึงปล่อยให้เป็นที่ของหน่วยงานระดับสูงกว่าเป็นผู้ดำเนินการ นอกจากนี้ยังเสียค่าใช้จ่ายสูง และก่อให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงแล้วขึ้นอยู่กับความจำเป็นและทรัพยากรที่มีอยู่ในแต่ละโครงการ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าการวางระบบติดตามไม่จำเป็นที่จะต้องแบกรับภาระต้นทุนที่สูงหรือมีความซับซ้อนแต่อย่างใด บางโครงการมีระบบติดตามที่อาศัยพนักงานชั่วคราว (part-time) เพียงคนเดียว โดยมีหน้าที่จัดทำรายงานการติดตามประจำไตรมาส หรือในบางโครงการอาศัยพนักงานเต็มเวลา (full-time) เพียงจำนวนหนึ่งที่มีความเชี่ยวชาญในการทำการศึกษาดูการติดตามเพื่อจะเลือกใช้วิธีติดตามที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ต้นทุนสูงสุดในส่วนของ **“การประเมินผล”** นั้น เป็นสิ่งหนึ่งที่เป็นจำเป็นสำหรับการดำเนินการเช่นเดียวกับการติดตาม เพราะผลที่ได้จากการประเมินจะใช้ในการปรับปรุง แก้ไข ขยายขอบเขต หรือการยุติการดำเนินการซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประเมิน การประเมินผลแผนงานจึงเป็นสิ่งที่ต้องบ่งชี้ว่าแผนงานที่กำหนดไว้ได้มีการปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร อันเป็นตัวชี้วัดว่าแผนหรือโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นให้ผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ อีกทั้งการติดตามและประเมินผลยังเป็นการตรวจสอบดูว่ามีความสอดคล้องกับการใช้ทรัพยากร (งบประมาณ) เพียงใด ซึ่งผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลถือเป็นข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและการตัดสินใจต่อไป นอกจากนี้การประเมินผลยังถือเป็นกระบวนการตัดสินใจคุณค่าและการตัดสินใจอย่างมีหลักเกณฑ์โดยใช้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้

ดังนั้น การติดตามและประเมินผลจึงเป็นกลไกในการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความโปร่งใส เป็นเข็มทิศที่จะชี้ได้ว่าการพัฒนาท้องถิ่นจะไปในทิศทางใดจะดำเนินการต่อหรือยุติโครงการต่างๆ เป็นกลไกของการขับเคลื่อนเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตยในท้องถิ่น เพราะว่าการดำเนินการใดๆ ของหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อมีการประเมินผลในสิ่งที่วางแผนไว้แล้ว และได้จัดทำเป็นงบประมาณรายจ่ายได้รับการตรวจสอบติดตามโดยคณะกรรมการที่ถูกจัดตั้งขึ้นก็ทำตามหรือจากการติดตามการประเมินผลโดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม สมาชิกสภาท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นล้วน

เป็นกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดความโปร่งใส เป็นกระบวนการที่บอกถึงการบรรลุเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งอาจจะเป็นผลผลิต การบริการหรือความพึงพอใจซึ่งเกิดจากกระบวนการวางแผน การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นการประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลของการดำเนินโครงการ กิจกรรม ซึ่งเป็นการประเมินทั้งแผนงาน นโยบายขององค์กรและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์กรว่าแผนยุทธศาสตร์และแนวทางที่ถูกกำหนดไว้ในรูปแบบของแผนนั้นดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์จริงหรือไม่ สนองต่อความต้องการของประชาชนหรือผู้ที่มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายหรือไม่ การติดตามและประเมินผลนี้ไม่ใช่การตรวจสอบเพื่อการจับผิด แต่เป็นเครื่องมือทดสอบผลการทำงานเพื่อให้ทราบว่าผลที่เกิดขึ้นถูกต้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงไร เป็นการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี ว่าเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นหรือไม่ นโยบายสาธารณะที่กำหนดไว้ในรูปของการวางแผนแบบมีส่วนร่วมของประชาชนหรือการประชาคมท้องถิ่นได้ดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ระยะเวลาในการดำเนินการสอดคล้องกับงบประมาณและสภาพพื้นที่ของท้องถิ่นหรือไม่ การติดตามและประเมินผลเป็นการวัดระดับความสำเร็จหรือล้มเหลวของยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี ซึ่งครอบคลุมถึงสิ่งแวดล้อมของนโยบาย (environments or contexts) การประเมินปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรที่ใช้โครงการ (input) การติดตามและประเมินผลกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (implementation process) การประเมินผลนโยบาย (policy outputs) การประเมินผลลัพธ์นโยบาย (policy outcomes) และการประเมินผลกระทบนโยบาย (policy impacts) สิ่งที่จะได้รับหรือสนองตอบกลับ จากการติดตามและประเมินผลก็คือจะช่วยให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำไปเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงนโยบาย ยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น และการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่และนโยบายของรัฐบาลหรืออาจใช้เป็นเครื่องมือในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำหรือยกเลิกโครงการในกรณีที่ไม่เกิดความคุ้มค่า ต่อประชาชนหรือประชาชนไม่พึงพอใจ ซึ่งการติดตามและประเมินผลนี้มีทั้งในรูปของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผน สมาชิกสภาท้องถิ่น ประชาชนในพื้นที่ องค์กรภาคประชาสังคมหรือองค์กรทางสังคม องค์กรเอกชน หน่วยงานราชการที่มีหน้าที่กำกับดูแลหน่วยงานราชการอื่นๆ และที่สำคัญที่สุดคือผู้รับผิดชอบโครงการโดยตรง

ความสำคัญของการติดตามและประเมินผลแผนเป็นเครื่องมือสำคัญในการทดสอบการดำเนินงานตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าดำเนินการได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ทำให้ทราบและกำหนดทิศทางการพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรม และเกิดความชัดเจนที่ทำให้ทราบถึงจุดแข็ง (strengths) จุดอ่อน (weaknesses) โอกาส (opportunities) ปัญหาหรืออุปสรรค (threats) ของแผนพัฒนา โครงการ กิจกรรม ต่างๆ ซึ่งอาจเกิดจากองค์กร บุคลากร สภาพพื้นที่และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแผนงานให้เกิดความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในสังคมภายใต้ความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนและนำไปสู่การวางแผนการพัฒนาในปีต่อๆ ไป เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์เชิงคุณค่าในกิจการสาธารณะมากที่สุดและเมื่อพบจุดแข็ง ก็ต้องเร่งรีบดำเนินการและจะต้องมีความสุขรอบคอบในการดำเนินการ ขยายโครงการ งานต่างๆ ที่เป็นจุดแข็ง และพึงรอโอกาสในการเสริมสร้างให้เกิดจุดแข็งนี้ และเมื่อพบจุดแข็ง ก็ต้องเร่งรีบดำเนินการและจะต้องตั้งรับให้มั่นรอโอกาสที่จะดำเนินการและตั้งมั่นอย่างสุขุมรอบคอบพยายามลดถอยสิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคลงไป เมื่อพบจุดอ่อนต้องหยุดและลดถอยปัญหาลงให้ได้ ดำเนินการปรับปรุงให้ดีขึ้น ตั้งรับให้มั่นเพื่อรอโอกาสและสุดท้ายเมื่อมีโอกาสดังกล่าวก็ต้องใช้พันธมิตรให้เกิดประโยชน์เพื่อดำเนินการขยายแผนงาน โครงการ งานต่างๆ พร้อมการปรับปรุงและเร่งรีบดำเนินการสิ่งเหล่านี้จะถูกค้นพบเพื่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่น โดยการติดตามและประเมินผลซึ่งส่งผลให้เกิดกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเข้มแข็งและมีความยั่งยืน เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างดียิ่ง

๒. วัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

- ๑) เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการและการบริหาร
- ๒) เพื่อการปรับปรุงแผนงาน
- ๓) เพื่อประเมินความเหมาะสมของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับโครงการ
- ๔) เพื่อระบุแนวทางที่จะปรับปรุงมาตรการที่จะนำไปใช้ให้เหมาะสม
- ๕) เพื่อความกระจ่างชัดของแผนงาน
- ๖) เพื่อการพัฒนาแผนงาน
- ๗) เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ให้การสนับสนุนทางการเงิน
- ๘) เพื่อทดสอบแนวความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น
- ๙) เพื่อการตัดสินใจที่จะขยายโครงการหรือยุติโครงการ

๓. ขั้นตอนการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๑

แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๘ ดังนี้

ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

- ๑) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
- ๒) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- ๓) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- ๔) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน
- ๕) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการและกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ

กรรมการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ข้อ ๒๘ ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้ (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๑) แต่ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ คำสั่งที่ ๗๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๘ ซึ่งคณะกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ขั้นตอนที่ ๒

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๙ (๑)

ขั้นตอนที่ ๓

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๙ (๒)

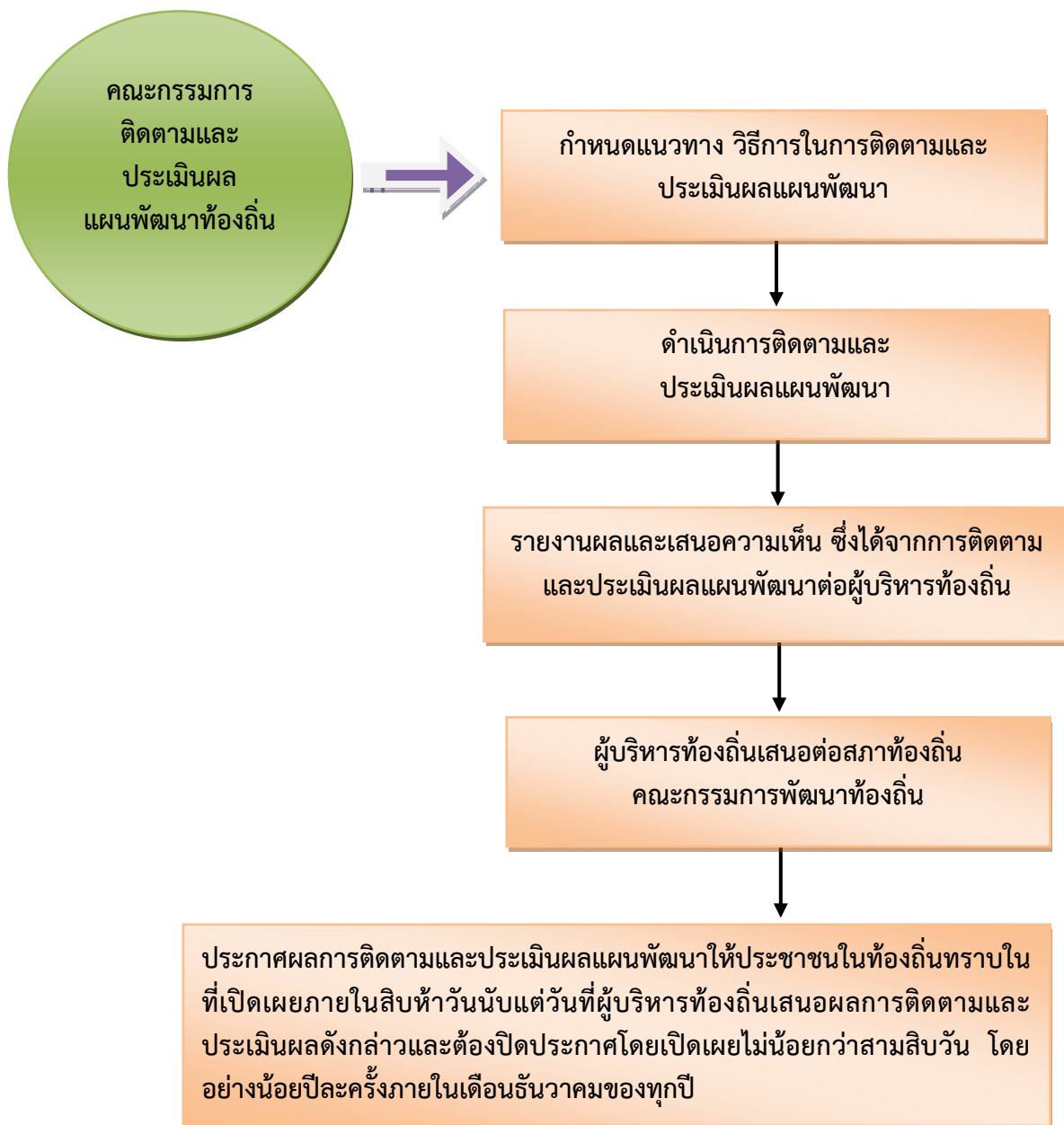
ขั้นตอนที่ ๔

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสัปดาห์วันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๙ (๓) ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒

ขั้นตอนที่ ๕

ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมกันประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสัปดาห์วันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าวและต้องปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๓๐ (๕) ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓

ผังขั้นตอนการดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

๔. กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ได้กำหนดกรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ หนังสือกระทรวงมหาดไทย หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ และคู่มือการติดตามและประเมินผลการจัดทำและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) ดังนี้

๕.๑ กรอบเวลา (time & timeframe) ความสอดคล้อง (relevance) ความพอเพียง (adequacy) ความก้าวหน้า (progress) ประสิทธิภาพ (efficiency) ประสิทธิผล (effectiveness) ผลลัพธ์และผลผลิต (outcome and output) การประเมินผลกระทบการประเมินผลกระบวนการ (process evaluation) มีรายละเอียดดังนี้

(๑) กรอบเวลา (time & timeframe)

การดำเนินโครงการเป็นไปตามห้วงเวลาที่กำหนดเอาไว้ในแผนการดำเนินงานหรือไม่ และเป็นห้วงเวลาที่ดำเนินการเหมาะสมต่อถูกต้องหรือไม่ มีความล่าช้าเกิดขึ้นหรือไม่

(๒) ความสอดคล้อง (relevance)

มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ประเทศ ค่านิยมหลักของคนไทย นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์และนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนชุมชน วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา แนวทางการพัฒนา นโยบายผู้บริหาร รวมทั้งปัญหา ความต้องการของประชาคมและชุมชน

(๓) ความพอเพียง (adequacy)

การบรรจุโครงการในแผนพัฒนาเป็นโครงการที่มีความจำเป็นต่อประชาชนในชุมชน สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ในชุมชน และสามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น โดยคำนึงถึงงบประมาณของท้องถิ่น

(๔) ความก้าวหน้า (Progress)

พิจารณาถึงความก้าวหน้าในอนาคตของท้องถิ่น โดยพิจารณา

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี มีถนนในการสัญจรไปมาได้สะดวก ปลอดภัย ประชาชนมีน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคทุกครัวเรือน ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน และมีไฟฟ้าสาธารณะครบทุกจุด มีแหล่งน้ำในการเกษตรพอเพียง

๒) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เด็กได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงกลุ่มอาชีพมีความแข็งแรง แข็งแรง โรคติดต่อ โรคระบาด โรคอุบัติใหม่ลดลง สภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น มีที่อยู่อาศัยที่มีสภาพมั่นคงแข็งแรง ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง

๓) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ชุมชนปลอดภัยปลอดการพนัน อบายมุข การทะเลาะวิวาท

๔) ด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การพาณิชยกรรมเพิ่มมากขึ้น มีการท่องเที่ยวในท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและเพียงพอในการดำรงชีวิต

๕) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติไม่ถูกทำลาย สภาพแวดล้อมในชุมชนดีขึ้น ปราศจากมลภาวะที่เป็นพิษ ชยะในชุมชนลดลงและถูกกำจัดอย่างเหมาะสม ปริมาณน้ำเสียลดลง การระบายน้ำดีขึ้น

๖) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นท้องถิ่นยังคงอยู่และได้รับการส่งเสริมอนุรักษ์สู่คนรุ่นต่อไป ประชาชน เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึก เกิดความตระหนัก และเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสานภูมิปัญญาและคุณค่าความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งที่เป็นชีวิต ค่านิยมที่ดีงาม และความเป็นไทย รวมทั้งได้เรียนรู้ความสำคัญ รู้จักวิถีชีวิต รู้ถึงคุณค่าของประวัติศาสตร์ในท้องถิ่น ความเป็นมาและวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น อันจะสร้างความภูมิใจและจิตสำนึกในการรักษา วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นสืบไป

๗) ด้านการบริหารจัดการที่ดี

ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นท้องถิ่นยังคงอยู่และได้รับการส่งเสริมอนุรักษ์สู่คนรุ่นต่อไป ประชาชน เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึก

๗ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการที่ดี

พัฒนาความรู้ความสามารถและคุณธรรมจริยธรรมแก่บุคลากรในองค์กร_พัฒนาปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนสถานที่ในการปฏิบัติงานปรับปรุงและสร้างระบบบริการที่ทันสมัย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพและพัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

(๕) ประสิทธิภาพ (efficiency)

ติดตามและประเมินโครงการที่ดำเนินการว่าสามารถดำเนินการได้บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ มีผลกระทบเกิดขึ้นหรือไม่ ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจหรือไม่ การดำเนินโครงการสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนได้หรือไม่ งบประมาณถูกใช้ไปอย่างประหยัดและคุ้มค่า ทรัพย์สินของ เช่น วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ถูกใช้ไปอย่างคุ้มค่า มีการบำรุงรักษาและซ่อมแซม มีการปรับปรุงหรือไม่

(๖) ประสิทธิภาพ (effectiveness)

ประชาชนมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด ปัญหาของชุมชนประชาชนได้รับการแก้ไขหรือไม่ มีผลกระทบต่อประชาชนในชุมชนหรือไม่

(๗) ผลลัพธ์และผลผลิต (outcome and output)

ประชาชน ชุมชน ได้รับอะไรจากการดำเนินโครงการของเทศบาล ซึ่งส่งผลไปถึงการพัฒนาจังหวัด ภูมิภาคและระดับประเทศ

(๘) การประเมินผลกระทบบการประเมินผลกระบวนการ (process evaluation)

เป็นการประเมินถึงผลกระทบต่อชุมชนและสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน สังคม สภาพแวดล้อม สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ เศรษฐกิจ ว่ามีผลกระทบเกิดขึ้นอย่างไร สาเหตุจากอะไร ประเมินผลกระบวนการดำเนินงานโครงการ กระบวนการเหมาะสม ถูกต้องหรือไม่

๕.๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมท้องถิ่น ในระดับชุมชนและทั้งในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรวมทั้งตำบล อำเภอ เนื่องจากในเขตเทศบาลนั้นมี หมู่บ้านที่บางส่วนหรือและส่วนใหญ่อยู่ในเขตเทศบาลและเขต อปท.ข้างเคียง ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับ สภาพแวดล้อมภายใต้สังคมที่เป็นทั้งระบบเปิดมากกว่าระบบปิดในปัจจุบัน โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน ดังนี้

(๑) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายนอก เป็นการตรวจสอบ ประเมินและกรองปัจจัยหรือข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อ ท้องถิ่น เช่น สภาพเศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง กฎหมาย สังคม สิ่งแวดล้อม วิเคราะห์เพื่อให้เกิดการ บูรณาการ (integration) ร่วมกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ การวิเคราะห์ สภาพภายนอกนี้ เป็นการระบุถึงโอกาสและอุปสรรคที่จะต้องดำเนินการและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

(๒) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

เป็นการตรวจสอบ ประเมินและกรองปัจจัยหรือข้อมูลจากสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ปัจจัยใดเป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะแสวงหาโอกาสพัฒนาและหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่ อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งการติดตามและประเมินผลโดยกำหนดให้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน สามารถทำได้ หลายแนวทาง เช่น การวิเคราะห์ห่วงโซ่แห่งคุณค่าภายในท้องถิ่น (value-chain analysis) การวิเคราะห์ปัจจัย ภายในตามสายงาน (scanning functional resources) เป็นการวิเคราะห์ ตรวจสอบ ติดตามองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเพื่อวิเคราะห์ถึงจุดแข็งและจุดอ่อน

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนา

➤ ติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์และโครงการตามแนวทางการพิจารณาการติดตามและ ประเมินผลยุทธศาสตร์ และตามแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้อง แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

➤ ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ รวมทั้งที่เปลี่ยนแปลง และเพิ่มเติม

๕.๔ ดำเนินการตรวจสอบในระหว่างการทำโครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมดใน พื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น ว่าสามารถเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

๕.๕ สรุปผลการดำเนินโครงการในแผนพัฒนา

๕.๖ สรุปผลการประเมินความพึงพอใจ

๕.๗ เปรียบเทียบผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาและปีปัจจุบัน

๕.๘ เสนอแนะความคิดเห็นที่ได้จากการติดตามและประเมินผล

๕. ระเบียบ วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

ระเบียบ วิธีการในการติดตามและประเมินผล วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งต้องกำหนดวิธีการติดตามและประเมิน กำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๒ ประการ ดังนี้

๖.๑ ระเบียบในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ระเบียบวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา มีองค์ประกอบ ๔ ประการ ดังนี้

(๑) ผู้เข้าร่วมติดตามและประเมินผล ได้แก่ คณะกรรมการติดตามและประเมิน ผู้รับผิดชอบแผนพัฒนา สมาชิกสภา ประชาชนในท้องถิ่น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholders) ในท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบโครงการ

(๒) ขั้นตอนในการติดตามและประเมินผล (รายละเอียดตามหัวข้อที่ ๓ ข้างต้น)

(๓) หาระยะเวลาในการติดตามและประเมินผล

คณะกรรมการต้องดำเนินการติดตามรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

(๔) เครื่องมือ อันได้แก่

เครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งที่ใช้เป็นสื่อสำหรับการติดตามและประเมินผล เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลแผนที่ได้กำหนดขึ้น ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ข้อมูลดังกล่าวเป็นได้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ มีความจำเป็นและสำคัญในการนำมาหาค่าและผลของประโยชน์ที่ได้รับจากแผนพัฒนา เป็นแบบสอบถาม แบบวัดคุณภาพแผน แบบติดตามและประเมินผลโครงการสำหรับแผนพัฒนาเพื่อความสอดคล้องของยุทธศาสตร์และโครงการ แบบตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงาน แบบบันทึกข้อมูล แบบรายงาน เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ และการหาผลสัมฤทธิ์โดยรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น

(๕) กรรมวิธี อันได้แก่

เป็นเป็นวิธีการติดตามและประเมินผล จะต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นการตรวจดูเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เป็นทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น โดยดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ อันได้แก่แผนพัฒนา แผนการดำเนินการ เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย การลงนามในสัญญา การเบิกจ่ายงบประมาณ เอกสารการดำเนินโครงการ ทรัพย์สินต่างๆ มีอยู่จริงหรือไม่ สภาพของทรัพย์สินนั้นเป็นอย่างไร อันได้แก่ ครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง กลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ เพื่อตรวจดูว่าดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และได้รับผลตามที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยการเก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล (data analysis)

๖.๒ วิธีการในการติดตามและประเมินผล

(๑) การออกแบบการติดตามและประเมินผล

ดำเนินการออกแบบการติดตามประเมินผล เริ่มจากการเก็บรวบรวมข้อมูล การนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบ การค้นหาผลกระทบของการดำเนินโครงการ ผลกระทบต่อองค์กรสอบถามข้อมูลจากผู้รับผิดชอบโครงการ นำมาวิเคราะห์ปัญหา สรุปผลเสนอแนะการแก้ไขปัญหา

(๒) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

โดยดำเนินการเก็บข้อมูลจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนการดำเนินการ เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เอกสารการเบิกจ่าย ภาพถ่าย ทะเบียนทรัพย์สิน เอกสารการดำเนินโครงการจากผู้รับผิดชอบโครงการ ลงพื้นที่ตรวจสอบ สอบถามประชาชนในพื้นที่

๖. เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

สิ่งที่จะทำให้การติดตามและประเมินผลมีประสิทธิภาพก็คือเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการติดตาม ประเมินผลตามที่กล่าวไปแล้วในระเบียบวิธีการติดตามและประเมินผล คณะกรรมการได้พิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดังนี้

๗.๑ การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาจะต้องดำเนินการการวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ (Quantity) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ

(๑.๑) แบบประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑.๒) ข้อมูลจากระบบสารสนเทศการบริหารจัดการเพื่อการวางแผนและประเมินผล การใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (E-plan : Electronic Plan)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality) มีการวัดผลดังนี้

(๒.๑) แบบการกำกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

(๒.๒) การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ และตามแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

(๒.๓) การติดตามและประเมินผลโครงการตาม Kpis (Key Performance Indicator) และผลกระทบ (Impact) ดำเนินการติดตามประเมินผลรายโครงการ โดยให้ผู้รับผิดชอบโครงการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการติดตามโครงการโดยผู้รับผิดชอบโครงการอาจมอบหมายให้บุคคล หรือคณะกรรมการ หรือ คณะทำงาน กำหนดแบบและวิธีการติดตามและประเมินได้ตามความเหมาะสม

(๒.๔) การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาล ในภาพรวม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละในภาพรวม

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละในแต่ละยุทธศาสตร์

(แบบที่ ๓/๒ และ ๓/๓ ตามคู่มือการติดตามและประเมินผลการจัดทำและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)

แบบที่ ๓/๔ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลละ (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

๗. ประโยชน์ของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

- ๑) ทำรู้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติมีสมรรถภาพในการจัดการและบริหารมากน้อยเพียงใด
- ๒) เห็นจุดสำคัญที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างชัดเจน ทั้งวัตถุประสงค์ของแผนงาน ขั้นตอนการปฏิบัติ ทรัพยากรที่ต้องใช้ ช่วงเวลาที่จะต้องกระทำให้เสร็จ ซึ่งจะช่วยให้แผนงานมีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ๓) ทำให้ทราบว่าจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงโครงการอย่างไรบ้างให้เหมาะสม ระดับการเปลี่ยนแปลงมากน้อยแค่ไหน การเปลี่ยนแปลงจะก่อให้เกิดผลกระทบอะไรบ้าง อาทิ เช่น การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์บางส่วน การเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติ หรือการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานที่รับผิดชอบการนำโครงการไปปฏิบัติ เป็นต้น
- ๔) ทำให้ทราบว่ามาตรการหรือกิจกรรมที่ใช้อยู่มีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ข้อบกพร่องดังกล่าวเกิดจากสาเหตุอะไร เพื่อนำมาประมวลผลเพื่อแสวงหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงมาตรการใหม่ให้เหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ยิ่งขึ้น
- ๕) ทำให้ทราบว่าขั้นตอนใดบ้างที่มีปัญหาอุปสรรค และปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นเกิดจากสาเหตุอะไร เมื่อทราบข้อมูลทั้งหมด การประเมินผลจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการปรับปรุงขั้นตอนการทำงานของแผนงานใหม่มีความกระชับรัดกุม เพื่อขจัดปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนให้หมดไป
- ๖) ทำให้ทราบว่าแผนงานที่นำไปปฏิบัติมีจุดแข็ง (strengths) และจุดอ่อน (weaknesses) อะไรบ้าง และจุดอ่อนที่พบเกิดจากสาเหตุอะไรและจะแก้ไขได้อย่างไร เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผลการวิเคราะห์จะนำไปสู่การพัฒนาแผนงานให้มีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ๗) ทำให้ผู้ให้การสนับสนุนการนำโครงการไปปฏิบัติและผู้สนับสนุนการประเมินผลทราบผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด มีปัญหาอุปสรรคที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขโครงการหรือไม่ (ผู้สนับสนุนทางการเงินมี ๒ ส่วน คือ ส่วนแรก คือ ผู้สนับสนุนการเงินแก่โครงการ เพื่อให้การนำโครงการไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จ และส่วนที่สอง คือ ผู้ให้การสนับสนุนทางการเงินเพื่อทำการประเมินผลโครงการ ทั้งผู้ให้การสนับสนุนการนำโครงการไปปฏิบัติและผู้สนับสนุนทางการเงิน เพื่อทำการประเมินผลต่าง ๆ)
- ๘) การประเมินจะชี้ให้เห็นว่าแนวความคิดริเริ่มใหม่ในการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างไรบ้าง และปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นได้ผลเพียงใด และหรือจะต้องปรับปรุงในส่วนใดบ้าง
- ๙) การประเมินจะทำให้เกิดความกระชับว่าโครงการใดที่นำไปปฏิบัติแล้วได้ผลดีสมควรจะขยายโครงการให้ครอบคลุมกว้างขวางยิ่งขึ้นหรือโครงการใดมีปัญหาอุปสรรคมากและไม่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาของสังคมควรยุติโครงการเสียเพื่อลดความสูญเสียให้น้อยลง หรือในกรณีที่มีโครงการที่มีลักษณะแข่งขันกันการประเมินผลจะทำให้ทราบว่าโครงการใดมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาของสาธารณชนสมควรสนับสนุนให้ดำเนินการต่อไป ส่วนโครงการที่ไม่ประสบความสำเร็จ หรือให้ผลตอบแทนน้อยกว่ามาก ก็ควรยกเลิกทิ้งเสีย

๘. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
๑	นายหะมะ สาและ	ประธานกรรมการ (สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๓
๒	นายกามาตุติน สาและลาโละ	กรรมการ (สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๔
๓	นายสระรี่ ยูโซ๊ะ	กรรมการ (สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่.....๘...
๔	นายสะอารี สาละแม	กรรมการ (ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น)
๕	นางสาวยาลีละ ปูเต๊ะ	กรรมการ (ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น)
๖	ปลัดอำเภอ	กรรมการ
๗	ผู้อำนวยการ รพสต.	กรรมการ
๘	นายมะนาวี ยิมะยี	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
๙	นายมะรอฟี มะแซ	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
๑๐	นางดาหวัน แฮดดี	กรรมการ (ผู้อำนวยการกองคลัง)
๑๑	นายสุรียา หะยีตะมะ	กรรมการ (หัวหน้าสำนักปลัด)

๙. คณะอนุกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
๑	นายอับดุลมอลิค มะ	ประธานอนุกรรมการ (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ)
๒	นางสาวสุ่อัพนาน กูโน	อนุกรรมการ (เจ้าพนักงานธุรการ)
๓	นายฮาแซ ลีอีลา	อนุกรรมการและเลขานุการ (เจ้าพนักงานป้องกันภัยฯ)

ส่วนที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๗ บ้านบริจ๊ะ ตำบลลาโละ มีระยะทางห่างจากที่ทำการปกครองอำเภอหรือเสาะ ประมาณ ๑๒ กิโลเมตรมีเนื้อที่ประมาณ ๕๙.๕๓ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๗,๒๐๘ ไร่มีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกันท้องถิ่นใกล้เคียงและจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลสามัคคี	อำเภอหรือเสาะ
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลเชิงคีรี	อำเภอศรีสาคร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	-	อำเภอศรีสาคร/ระแงะ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	-	อำเภอหรือเสาะ

โดยตำบลลาโละตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอหรือเสาะเป็นตำบลค่อนข้างเล็กโดยมีพื้นที่แยกเป็นรายหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	เนื้อที่อันดับ
๑	บ้านป้อแรง	๒
๒	บ้านบูเกะนากอ	๑
๓	บ้านอินอ	๔
๔	บ้านกุกยิ	๓
๕	บ้านลาโละ	๖
๖	บ้านไอร์บูโละ	๗
๗	บ้านบริจ๊ะ	๕
๘	บ้านไทยสุข	๙
๙	บ้านพงยือติ	๘

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่และภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลลาโละเป็นที่ราบลูกคลื่นซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของตำบล และที่ราบต่ำลงมาทางตอนใต้ จะมีภูเขาล้อมรอบพื้นที่ราบของตำบล และเป็นแนวเทือกกันเขตตำบลเป็นบางส่วน มีลำธารไหลจากภูเขาซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของตำบล จะไหลผ่านทุกหมู่บ้านเป็นเขตหมู่บ้าน เมื่อถึงฤดูฝน น้ำจะท่วมบริเวณพื้นที่ราบลุ่มเป็นส่วนใหญ่มิมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลสามัคคี	อำเภอหรือเสาะ
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลเชิงคีรี	อำเภอศรีสาคร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	-	อำเภอหรือเสาะ/ระแงะ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	-	อำเภอหรือเสาะ

๑.๓ ภูมิอากาศ

ตำบลลาโละมีภูมิประเทศแบบร้อนชื้น เนื่องจากทางทิศเหนือทำให้ฝนตกชุกช่วงฤดูฝน ตั้งแต่เดือน มิถุนายน - กุมภาพันธ์ ช่วงที่ฝนตกชุกที่สุดประมาณเดือนพฤศจิกายน ถึงกลางเดือนธันวาคม อุณหภูมิตลอดปี ประมาณ ๒๗ - ๓๕ องศาเซลเซียส

๑.๔ สภาพสังคมและเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลลาโละมีที่ดินเป็นที่ราบลูกคลื่นซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของตำบลและที่ราบต่ำลงมาทางตอนใต้ จะมีภูเขาล้อมรอบพื้นที่ราบของตำบล มีลำธารไหลจากภูเขาซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของตำบล จะไหลผ่านทุกหมู่บ้านเป็นเขตหมู่บ้าน เมื่อถึงฤดูฝน น้ำจะท่วมบริเวณพื้นที่ราบลุ่มเป็นส่วนใหญ่พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะที่จะทำการเกษตร เช่น ทำนา ทำสวนผลไม้ ทำสวนยางพารา ปัจจุบันประชาชนในตำบล ประกอบอาชีพการเกษตรประมาณ ๘๑ % ดังนั้นในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักคือ ทั้งทางด้าน การส่งเสริมอาชีพ การฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในการประกอบอาชีพ ดำเนินการก่อสร้างเส้นทางคมนาคมและเส้นทางขนถ่ายผลผลิตในหมู่บ้านให้ได้รับความสะดวกปลอดภัยแก่ประชาชนในตำบล เพื่อเป็นการส่งเสริมรายได้ ส่งเสริมเศรษฐกิจในตำบล และสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลให้ดีขึ้น

๑.๕ การคมนาคมขนส่ง

องค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ ไม่มี บขส.แต่จะเป็นเส้นทางวิ่งผ่านตำบลโดยมีสถานีรถไฟ ท้องถิ่นวิ่งจาก อำเภอสุโขทัย-ไกลด ปลายทางคือ สถานีรถไฟ หาดใหญ่/พัทลุง/สุราษฎร์ธานี/กรุงเทพมหานคร

๑.๖ การไฟฟ้า

ในเขตตำบลลาโละมีไฟฟ้าให้บริการภายในตำบล โดยจากจำนวนหลังคาเรือนทั้งตำบลว่ามีไฟฟ้าใช้ ร้อยละ ๑๐๐ สำหรับการให้บริการในเขต อบต.ลาโละ เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอหรือเสาะ จังหวัดนครราชสีมา ทาง อบต.มีหน้าที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์เพื่อติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะตามบริเวณถนน และการซ่อมบำรุงเท่านั้น อย่างไรก็ตามทาง อบต. ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการไฟฟ้า เพื่อขยายขอบข่ายไว้ทุกๆ ปี

๑.๗ การประปา

- ประปาหมู่บ้านจำนวน ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๘ ประปาน้ำจากภูเขา)
- ประปาอบต. จำนวน ๑ แห่ง
- ประปาส่วนภูมิภาคไม่มี

๑.๘ โทรศัพท์

- โทรศัพท์สาธารณะ
- เครื่อง

๑.๙ การโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข เอกชนรับจ้าง ๑ แห่ง

๑.๑๐ เส้นทางคมนาคม

การคมนาคมของตำบลลาโละมีเส้นทางที่สามารถเข้ามาสู่ตัวตำบลได้๒เส้นทางหลักดังนี้ ถนนทางหลวงหมายเลข ๔๐๖๐ สายหรือเสาะ - ยี่งอ

ถนนภายในตำบล

๑. ถนน คสล.	จำนวน ๓๒ สาย สภาพใช้งานได้ดี
๒. ถนนลูกรังในหมู่บ้าน	จำนวน ๑๐ สาย สภาพใช้งานได้ดี แต่จะลำบากในฤดูฝน
๓. ถนนลาดยาง	จำนวน ๗ สาย สภาพใช้งานได้ดี

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลสามัคคี	อำเภอเรือเสาะ
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลเชิงคีรี	อำเภอศรีสาคร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	-	อำเภอเรือเสาะ/ระแงะ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	-	อำเภอเรือเสาะ

องค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ มีเขตการปกครองจำนวน ๙ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑	บ้านป้อแรงแง	-	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่ บ้าน
หมู่ที่ ๒	บ้านบุเกะนากอ	-	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓	บ้านอินอ	-	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔	บ้านกุย	-	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕	บ้านลาโละ	-	ตำแหน่ง	กำนัน
หมู่ที่ ๖	บ้านไอร์บูโละ	-	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗	บ้านบริจ๊ะ	-	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๘	บ้านไทยสุข	-	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๙	บ้านพงยือติ	-	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลลาโละมีทั้งหมด ๙ หมู่บ้าน ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดีเช่นการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๓,๐๓๔ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๓,๗๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๐๐ ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะการคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๓,๐๓๔ คน
- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ๑,๔๒๔ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๑,๗๙๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๐๐

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรองค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ มีประชากรทั้งสิ้นจำนวน ๑,๔๖๗ คน ครัวเรือน จำนวน ๖,๕๔๐ คน แยกเป็นชาย ๓,๒๖๘ คน หญิง ๓,๓๔๕ คน แยกเป็นหมู่บ้านได้ดังนี้

รายละเอียด	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๑ บ้านป้อแรงแง	๔๑๗	๔๐๙	๘๒๖	๑๘๒
หมู่ที่ ๒ บ้านบุญเกะนากอ	๔๑๒	๔๓๓	๘๔๕	๒๓๕
หมู่ที่ ๓ บ้านอินอ	๔๖๖	๔๕๙	๙๒๕	๑๗๐
หมู่ที่ ๔ บ้านกุย	๙๕๒	๙๗๒	๑,๙๒๔	๓๕๔
หมู่ที่ ๕ บ้านลาโละ	๖๕๙	๗๐๘	๑,๓๖๗	๒๒๓
หมู่ที่ ๖ บ้านไอร์บูโละ	๔๔๕	๔๔๘	๘๙๓	๑๕๖
หมู่ที่ ๗ บ้านบริจ๊ะ	๗๔๐	๗๑๕	๑,๔๕๕	๓๗๗
หมู่ที่ ๘ บ้านไทยสุข	๔๔๗	๔๓๙	๘๘๖	๒๐๐
หมู่ที่ ๙ บ้านพงยือติ	๓๒๐	๓๐๔	๖๒๔	๑๒๒
	๔,๘๕๘	๔,๘๘๗	๙,๗๔๕	๒,๐๑๙

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ด้านการศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ มีการจัดการด้านการศึกษา โดยมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ จำนวน ๑ แห่ง มีโรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน ๓ แห่ง ตามข้อมูล ดังนี้

ข้อมูลโรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒

- โรงเรียนประถมศึกษา ๕ แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา - แห่ง
(โรงเรียนมะนังปันยัง)
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ๗ แห่ง
- สถาบันศึกษาปอเนาะ ๑ แห่ง
สถาบันศึกษาปอเนาะ บริจ๊ะ ม.๗

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ๒ แห่ง
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน ๙ แห่ง
- อัตราการมีและการใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๙๗

ตารางแสดง แสดงสาเหตุการป่วย(กลุ่มโรค) ๑๐ อันดับแรกของตำบลลาโละ(ตุลาคม ๒๕๕๙)

ลำดับที่	๑๐ อันดับโรคผู้ป่วย	จำนวนผู้ป่วย
๑	โรกระบบหายใจ	๑,๕๖๗
๒	โรกระบบย่อยอาหาร ,โรคในปาก	๑,๑๐๔
๓	โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	๔๙๔
๔	โรกระบบไหลเวียนเลือด	๓๑๒
๕	โรกระบบกล้ามเนื้อ โครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม	๒๘๑
๖	โรกระบบประสาท	๑๓๖
๗	โรคติดเชื้อและปรสิต	๑๗๑
๘	ภาวะแปรปรวนทางจิตและพฤติกรรม	๖๗
๙	โรคหูและปุ่มกกหู	๕๔
๑๐	โรกระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	๓๔

ที่มา: โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลลาโละ

๔.๓ อาชญากรรม

ตำบลลาโละอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหรือเสาะ ประกอบกับแต่ละหมู่บ้าน มีอาสาสมัครตำรวจบ้าน ชูรักษาความสงบหมู่บ้าน คอยเป็นกำลังสำคัญในการแจ้งเบาะแสและข้อมูล ข่าวสารให้กับทางราชการทราบอยู่ตลอดเวลาทำให้ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่อยู่ในระดับน้อย-

๔.๔ ยาเสพติด

ตำบลลาโละประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำสวนผลไม้ ทำให้มีความจำเป็นต้องจ้างแรงงานจากต่างพื้นที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่ประชากรจึงมีความหลากหลายเข้ามาอยู่อาศัยส่งผลให้มีปัญหา ยาเสพติดแพร่ระบาดเข้ามาในพื้นที่พอสมควร แต่เนื่องจากพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานี ตำรวจภูธรอำเภอหรือเสาะ คอยสอดส่องดูแลและหาเบาะแสผู้กระทำความผิดอยู่เป็นประจำ ประกอบกับแต่ละ ชุมชนมีอาสาสมัครตำรวจบ้าน ชูรักษาความสงบหมู่บ้าน คอยเป็นกำลังสำคัญในการแจ้งเบาะแสและ ข้อมูลข่าวสารให้กับทางราชการทำให้ปัญหายาเสพติดเบาบางลงตามลำดับ

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

- องค์การบริหารส่วนตำบลลาโละได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้
- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- (๒) รับผิดชอบเบี้ยและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- (๓) ประสานการทำบัตรผู้พิการ
- (๔) ดำเนินโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน
- (๕) ดำเนินการโครงการฝึกอบรมทักษะอาชีพให้กับประชาชนทั่วไป
- (๖) ดำเนินโครงการสร้างและซ่อมที่อยู่อาศัยให้กับผู้ยากไร้ รายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
- (๗) อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน
- (๘) ประสานการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด อำเภอ หน่วยงานต่างๆ ที่ให้การสนับสนุน

๙. อื่นๆ

- ๙.๑ มวลชนจัดตั้ง
- สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ๙๐ คน

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่น

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพเมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพ

การผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนี้ ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาระดับคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาค่าเฉลี่ยความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาค และเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความปลอดภัยของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประชาคมมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนี้ ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่ต่างกันไป ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียว การรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก รวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น กฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการจ้างงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยาก การเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการทำงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับกำหนดยุทธศาสตร์ของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทาง

ภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการ และการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศและถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่นคง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่

๒๑

- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา ประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและ การจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และ ให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักให้เจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิตสินค้าอาหาร พัฒนาการท่องเที่ยว

(๒) ขยายฐานเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความหลากหลายของแหล่งสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ภาคโดยพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบโครงการ JDS และกรอบโครงการ IMT-GT พัฒนา รองรับการขยายการลงทุนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศ และพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางทะเล

(๓) พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเสริมสมรรถนะการพัฒนา โดยการพัฒนาความรู้ คุณธรรม และสุขภาวะ การสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของคนจน คนด้อยโอกาสให้สามารถพึ่งตนเองได้ การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตและเพิ่มโอกาสด้านอาชีพและรายได้ และการอำนวยความสะดวกและเป็นธรรมและสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยงเพื่อแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมระดับชุมชน โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสู่การพึ่งตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยการเพิ่มโอกาสการมีรายได้ จากทรัพยากรในท้องถิ่น และส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งเพื่อสร้างสันติสุขโดยเฉพาะการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งแก้ไขปัญหาหาเสพติด

(๕) ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาความสมดุลเชิงนิเวศน์ สร้างความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน และควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบต่อด้านคุณภาพชีวิต

ทิศทางการพัฒนาภูมิภาค

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง เน้นการพัฒนาฐานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากน้ำมันปาล์ม พัฒนาการปลูกข้าวและการเลี้ยงปศุสัตว์ พัฒนาการเกษตรยั่งยืนเพื่อผลิตสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณชายฝั่งทะเล และการเตรียมความพร้อมพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ ๆ

(๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง เน้นการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและบนบก และพัฒนาบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว

(๓) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายเลน ประกอบด้วย สงขลา สตูล นราธิวาส ยะลา และนราธิวาส เน้นการคุ้มครองความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ และสร้างภูมิคุ้มกัน แก่คนกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ การเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้แก่ผู้มีรายได้น้อย การพัฒนาคุณภาพคนเพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำและยกระดับคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ และการบริหารจัดการเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒) แผนพัฒนาภูมิภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคใต้ชายแดน

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน “เกษตรก้าวหน้า การค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่อาเซียน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาเพื่อให้บรรลุผลใน ๓ เรื่อง ประกอบด้วย

เมืองเกษตรก้าวหน้า ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ อาทิเช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ประมงชายฝั่ง ปศุสัตว์ และไม้ผล โดยในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัด จะเป็นแหล่งผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ไม้ผล และปศุสัตว์ที่มีคุณภาพ ภาคประมงมีประสิทธิภาพในการจับถูกต้องตามหลักวิชาการและกฎหมาย โดยการส่งเสริมและวิจัยเพื่อคิดค้นนวัตกรรมและพัฒนาเทคโนโลยี การผลิต การแปรรูปยางพารา ไม้ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนให้กับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

การค้าชายแดน หลังปี ๒๕๖๔ จะมีมูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนที่สูงขึ้น ร้อยละ ๖ ของมูลค่าเดิม โดยอาศัยศักยภาพของจังหวัดชายแดน คือ จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ด้านชายแดนไทย-มาเลเซีย รวมถึงเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ โดยพัฒนาให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น สามารถรองรับการขนส่งและการค้าทั้งในและนอกประเทศ และสู่กลุ่มประเทศอาเซียน สามารถดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในพื้นที่เพื่อให้เกิดการจ้างงาน สร้างรายได้และการเติบโตทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

การท่องเที่ยว หลังปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน มีเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวระดับประเทศและอาเซียน การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การบริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล มีระบบการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย

➤ **จุดยืนในการพัฒนา (Positioning)**

1. สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าด้านเกษตร (อาทิเช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ข้าว ไม้ผล ข้าว ประมง และปศุสัตว์)
2. ส่งเสริมการค้า การลงทุน ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจ เมืองชายแดน เมืองต้นแบบ
3. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

และการตลาด

กลยุทธ์ ตามลำดับความสำคัญดังนี้

1. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ข้าว ไม้ผล ประมง และปศุสัตว์) โดยใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และการบริหารจัดการ
2. พัฒนาศักยภาพ เกษตรกร กลุ่มเครือข่าย สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ ให้ดำเนินการในลักษณะการรวมกลุ่มหรือเกษตรแปลงใหญ่ เพื่อลดต้นทุน สร้างมูลค่าและเพิ่มอำนาจการต่อรอง
3. ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคเกษตรโดยสนับสนุนเทคโนโลยีขั้นสูง ให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ และมีมูลค่าเพิ่ม
4. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าด้านเกษตร
5. ส่งเสริมช่องทางการตลาด และการสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ส่งเสริมการค้า การลงทุน ในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

กลยุทธ์ ตามลำดับความสำคัญดังนี้

1. ปรับปรุงและพัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ การบริหารจัดการน้ำ ระบบป้องกันอุทกภัย เพื่อรองรับการค้าการลงทุน
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณด่านพรมแดนและเมืองชายแดน เมืองเศรษฐกิจที่สำคัญ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
3. ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
4. ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องทุกสาขาการผลิตให้มีความเข้มแข็ง เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
5. พัฒนาและยกระดับทักษะฝีมือ เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้แก่ประชาชนในพื้นที่
6. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน

กลยุทธ์ ตามลำดับความสำคัญดังนี้

1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวและบริการให้ได้มาตรฐาน สร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว
2. ส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม อาทิเช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงอาหาร เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวชุมชน เป็นต้น
3. พัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดให้ผ่านการรับรองมาตรฐาน
4. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

๓) แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัดนราธิวาส

“เศรษฐกิจมั่นคง การค้าเฟื่องฟู นราน่าอยู่ มุ่งสู่สันติสุขอย่างยั่งยืน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

เศรษฐกิจมั่นคง หมายถึง ความมั่นคงในระบบเศรษฐกิจของจังหวัดนราธิวาส ตามองค์ประกอบ ดังนี้

๑) **ความสำเร็จในการเสริมสร้างความมั่นคง** จากการสนับสนุน และเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตจากฐานรายได้เดิมให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๒) **ความสำเร็จในการเสริมสร้างการเติบโตของฐานการผลิตจากฐานรายได้ใหม่**

๓) การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร และส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่เพิ่มเติมประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงสันตนาการและกีฬา และอีเวนต์ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวธรรมชาติบริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา และธุรกิจบริการต่อเนื่องจากการท่องเที่ยว และการค้าปลีกบริเวณชายแดน

๔) การสร้างงาน อาชีพ ในระดับชุมชนอย่างทั่วถึง เพื่อสร้างรายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มสูงขึ้น การกระจายรายได้เป็นไปอย่างทั่วถึง เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้น พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพของแรงงาน ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการใหม่มีความพร้อมในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจจังหวัดให้มีศักยภาพที่แข่งขันได้

การค้าเฟื่องฟู หมายถึง การที่การค้าของจังหวัดนราธิวาส มีองค์ประกอบ ดังนี้

๑) จังหวัดนราธิวาสมุ่งเป็นจังหวัดแห่งการค้า (Trading Provincial) โดยมีเมืองสุโหงโกลกเป็นต้นแบบการค้าปลีกบริเวณชายแดน การค้าขายระหว่างประเทศและมีการค้าชายแดนทั้ง ๓ ด้าน ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง (ด่านตากใบ ด่านบูเก๊ะตา ด่านสุโหงโกลก) มีมาตรฐานการจัดการด่าน เพื่อการค้าระดับสากล และมีปริมาณรวมของการค้าชายแดนเติบโตอย่างต่อเนื่อง

๒) สุโหงโกลกมีระบบการบริการโรงแรมที่มีมาตรฐานเป็นศูนย์รวมความบันเทิง ดิวตี้ฟรี ศูนย์กีฬาและนันทนาการวัฒนธรรม ๔ ภาค มีความเติบโตของธุรกิจค้าส่ง ค้าปลีก เติบโตอย่างมีคุณภาพ มีระบบบริการที่มีมาตรฐานการค้าชายแดนในระดับต้นแบบที่ดีของประเทศ

๓) การคมนาคม การขนส่งและขนถ่ายสินค้าและโลจิสติกส์ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ที่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบครบวงจร โครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดเอื้อต่อการค้า และสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองการค้า เมืองที่นำลงทุนในระดับประเทศและนานาชาติมีสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกแห่งใหม่ที่ตำบลเกาะสะทอน อำเภอตากใบ เพื่อเชื่อมโยงการค้าตามกรอบการพัฒนา IMT-GT

๔) เกิดธุรกิจขนาดใหญ่ ธุรกิจท้องถิ่น ธุรกิจรุ่นใหม่ และวิสาหกิจชุมชนในทุกพื้นที่ของจังหวัด เชื่อมโยงการค้าชายแดนและสร้างรายได้และเงินหมุนเวียนในจังหวัด

นรนาอยู่ หมายถึง การที่สังคมเมืองนราธิวาส มีองค์ประกอบดังนี้

๑) เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็งมีอัตลักษณ์ของจังหวัดที่ชัดเจนเป็นที่รับรู้และเชื่อมั่นของประชาชน สังคม ประเทศชาติและระดับนานาชาติ

๒) ประชาชนมีคุณภาพ มีความตื่นรู้ในทักษะศตวรรษ ๒๑ (ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ) พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงอย่างเท่าทัน และคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ที่ดึงามของนราธิวาส เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ เมืองแห่งการศึกษาที่ได้มาตรฐานและเท่าเทียมกันทุกพื้นที่ และวัยเรียน เยาวชน วัยทำงานมีศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชาชน มีทักษะสากล (ภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสารสนเทศ) และพร้อมสู่สังคมดิจิทัล

๓) ระบบบริการของรัฐทุกระดับมีคุณภาพ เข้าถึงประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นบริการที่มีความสะดวกความทันสมัยในยุคดิจิทัล มีธรรมาภิบาลโดดเด่นในการมีส่วนร่วมของประชาชน และยึดหลักในการพัฒนาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานอย่างเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนด้วยกลไกประชารัฐ

๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และยึดวิถีการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีงานมีอาชีพ มีรายได้ที่มั่นคง มีศักยภาพในการพึ่งตนเองสูงขึ้น ประชาชนกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากจน ได้รับการดูแลจนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๕) ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางธรรมชาติดีขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งนิเวศน์ป่าเขา นิเวศน์ทางทะเล ปัญหา และความเสียหายจากภัยพิบัติลดลง และจังหวัดนราธิวาสเป็นเมืองสิ่งแวดล้อมที่ดี อากาศบริสุทธิ์ บ้านเมืองสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย

มุ่งสู่สันติสุขที่ยั่งยืน หมายถึง ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยและสันติสุขที่ยั่งยืน มีองค์ประกอบดังนี้

๑) กองกำลังประจำถิ่น กองกำลังภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถในการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยการวางระบบป้องกันภัยคุกคามในพื้นที่ด้วยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการทำงานแบบเชิงรุกเข้าถึงทุกพื้นที่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๒) เครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็งและมีบทบาทความเป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ในพื้นที่ (ผู้นำท้องถิ่น/ศาสนา/สตรี) สร้างความเข้าใจกับทุกฝ่าย ทุกภาคส่วน และมีเวทีให้ทุกฝ่ายได้แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งการบูรณาการความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาาร่วมกันในทุกมิติ

๓) ประชาชนมีความปลอดภัย สงบสุข อยู่อย่างเข้าใจซึ่งกันและกัน มีความภาคภูมิใจในพื้นที่ และ มีความเข้มแข็งในการจัดการแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา จนสามารถทำให้ปัญหาสังคมทางอาชญากรรม ยาเสพติด การก่อการร้ายลดลง

๔) ภัยคุกคามต่อจังหวัดในทุกประเภทได้รับการจัดการให้ลดลงในทั่วทุกพื้นที่อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

๕) ประชาชนมีหลักยึดและมีวิถีชีวิตบนฐานของหลักธรรมทางศาสนา และอยู่ร่วมกันบนความหลากหลายของประเพณี และวัฒนธรรมวัฒนธรรม ประเพณีได้รับการสืบสาน และสร้างคุณค่า อย่างต่อเนื่อง

๖) ความมีประสิทธิภาพในการบูรณาการภารกิจความมั่นคงในทุกระดับทั้งระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน ด้วยคุณภาพของบุคลากร และระบบงานที่ทันสมัย ได้รับการยอมรับและเชื่อมั่นไว้วางใจจากประชาชน

พันธกิจ (Mission)

(๑) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจ ภาคการเกษตร การค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมให้เข้มแข็งและยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

(๒) ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำ เติบโตความเท่าเทียม และความเข้าใจในความแตกต่างภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

(๓) เสริมสร้างความมั่นคงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์ และเป็นหลักประกันในการพัฒนาของจังหวัดในทุกมิติ

(๔) สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานในพื้นที่

(๕) พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ และบริการให้มีคุณภาพ ทันสมัย สู่ภาครัฐดิจิทัล และประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจจากฐานการเกษตร การท่องเที่ยว การลงทุน และการค้าชายแดน ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง(Strengthening for Economic Stability and wealthy : Agricultural ,Tourism, Investment Promotion and Border Trading) ประกอบด้วย ๘ กลยุทธ์

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการพัฒนาจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) สร้างระบบนิเวศการค้าชายแดน จัดระเบียบ และพัฒนาเมืองสู่โหนด-โลก เป็นต้นแบบการค้าชายแดนระหว่างประเทศ ที่มีความพร้อม มาตรฐาน และการจัดการเมืองชายแดนที่เป็นสากล

๓) พัฒนาผู้ประกอบการ ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการใหม่ให้มีความพร้อมในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจจังหวัดให้มีศักยภาพที่แข่งขันได้

๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งของ อุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า ที่มีคุณภาพมาตรฐานในระดับส่งออก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) ยกระดับศักยภาพและเสริมสร้างความเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงศาสนา การสร้างสรรค์เศรษฐกิจเพิ่มค่าจากฐานของการกีฬานันทนาการ และการบริการ

๖) พัฒนาและสร้างสรรค์รูปแบบการบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตรที่มีปริมาณ คุณภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดเพื่อการค้า และการส่งออก

๗) ยกระดับคุณภาพของแรงงาน รองรับการท่องเที่ยว การค้า และการพัฒนาทางเศรษฐกิจของจังหวัด

๘) พัฒนาจังหวัดสู่ระบบการค้าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์เปิดตลาดสู่สังคมดิจิทัล เชื่อมโยงการค้ากับประเทศ อาเซียน และนานาชาติบนโลกออนไลน์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒: ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง(Inequality Reduce and Quality of Life on Sufficiency Economic Based) ประกอบด้วย ๗ กลยุทธ์ดังนี้

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เพื่อหนุนเสริมคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

๒) สร้างโอกาสในชีวิตด้วยศาสตร์พระราชา ส่งเสริมการขยายผลและประยุกต์ใช้แนวทางตามโครงการพระราชดำริและเสริมสร้างศักยภาพ การพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓) พัฒนาขีดความสามารถของประชาชนให้มีคุณภาพ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีภูมิคุ้มกัน ภายใต้อัตลักษณ์ที่ดั่งามของพื้นที่

๔) พัฒนาคุณภาพการศึกษา มุ่งสร้างผู้เรียนที่มีคุณภาพด้วยมาตรฐานการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา

๕) สร้างโอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ คนยากจน เยียวยาและฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้

๖) สร้างชุมชนแห่งสุขภาวะที่เข้มแข็ง ให้ประชาชนฉลาดรู้ พึ่งตนเองทางสุขภาพ ลดปัญหา การเจ็บป่วย ป่วยตาย ทุกพื้นที่ และพัฒนาขีดความสามารถบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ มาตรฐาน

๗) ลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ด้วยระบบเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็ง สร้างงาน อาชีพ รายได้ แก่ชุมชนจากต้นทุนทรัพยากรและภูมิปัญญา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และมีสิ่งแวดล้อมที่ดี (Natural Resource and Environment Management and Sustainability) ประกอบด้วย ๔ กลยุทธ์

- ๑) เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางธรรมชาติ และความหลากหลายของระบบนิเวศน์ป่าเขา ชายฝั่ง และทะเล
- ๒) สร้างระบบการจัดการปัญหาทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การกักเซาะชายฝั่งและตลิ่ง และภัยพิบัติแบบมีส่วนร่วม และวิทยาการที่ทันสมัย
- ๓) พัฒนาให้เป็นเมืองสิ่งแวดล้อมที่ดี อากาศบริสุทธิ์ บ้านเมืองสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย
- ๔) ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองด้วยการใช้พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน จากฐานทรัพยากร มุ่งเน้นการพัฒนาพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรองรับการเติบโตของเมือง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : เสริมสร้างสันติสุขและความมั่นคงภายในพื้นที่แบบมีส่วนร่วม อย่างเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา (Peaceful and Security on Integration Strengthening) ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์

- ๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน และชุมชนเมืองในการจัดการตนเองให้มีความปลอดภัย สงบเรียบร้อย และมีความมั่นคงในพื้นที่
- ๒) เสริมสร้างวิธีการคิดของประชาชน สร้างหลักยึดและวิถีชีวิตบนฐานของหลักธรรมทางศาสนา และอยู่ร่วมกันบนความหลากหลายของประเพณี และวัฒนธรรม
- ๓) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนา
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่รัฐและการบูรณาการภารกิจความมั่นคงของหน่วยงานในพื้นที่ทุกระดับ และพัฒนาระบบงานความมั่นคงที่ทันสมัย ได้รับการยอมรับ เชื่อมั่นไว้วางใจจากประชาชน
- ๕) สร้างพื้นที่ให้ประชาชนมีความปลอดภัย สงบสุข อยู่อย่างเข้าใจซึ่งกันและกัน และภาคภูมิใจในพื้นที่ให้กระจายทั่วทั้งจังหวัด

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส

วิสัยทัศน์ “เศรษฐกิจก้าวหน้า บริการสาธารณะครอบคลุม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตมั่นคง อารมณ์ดี วัฒนธรรม นำสังคมสันติสุข” โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาดังนี้

๑ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์

- ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบายน้ำ
- ๒ ก่อสร้างปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค
- ๓ จัดทำผังเมืองรวมจังหวัดและผังตำบล
- ๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบจราจร
- ๕ จัดให้มีไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง

๒ ยุทธศาสตร์ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๖ กลยุทธ์

- ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพแบบยั่งยืนให้กับประชาชนในท้องถิ่น
- ๒ ส่งเสริมงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการชุมชนแก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
- ๓ ส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบ โดยสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วม
- ๔ ส่งเสริมศักยภาพศูนย์ปฏิบัติการการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด
- ๕ ส่งเสริมด้านการออกกำลังกาย การกีฬา และนันทนาการ
- ๖ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

๓ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน /สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๔ กลยุทธ์

- ๑ ส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ แก่ประชาชน เกี่ยวกับการเมืองการปกครองระบบประชาธิปไตย
- ๒ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
- ๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
- ๔ ส่งเสริมให้ผู้นำศาสนาเข้ามามีบทบาทและศักยภาพในการแก้ปัญหาความมั่นคง

๔ ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น และเมืองชายแดน
๒. ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
๔. พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๕. ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ

๕ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์

๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ธรรมชาติ
๓. ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
๔. จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน

๖ ยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์บุคคล
๓. เสริมสร้างทำนุบำรุงศาสนา
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์โบราณวัตถุและโบราณสถานในท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชนและประชาชน

๗ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการที่ดี

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๖ กลยุทธ์

- ๑ พัฒนาความรู้ความสามารถและคุณธรรมจริยธรรมแก่บุคลากรในองค์กร
- ๒ พัฒนาปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดถึงสถานที่ในการปฏิบัติงาน
- ๓ พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล
- ๔ ปรับปรุงและสร้างระบบบริการที่ทันสมัย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ
- ๕ ส่งเสริมและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพื่อการบริการประชาชน
- ๖ พัฒนาส่งเสริมระบบการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินงานขององค์กรเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ องค์กรแห่งการบริหารจัดการที่ดี ทุกชีวิมีคุณภาพด้วยการศึกษา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สืบสานวัฒนธรรมนำมาซึ่งสันติสุข สู่ประชาคมอาเซียน ”

๒.๒ พันธกิจ (Mission)

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง เชื่อมโยงในอำเภอไปสู่เขตพื้นที่ติดต่อ
- ๒) พัฒนาสังคม ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- ๓) ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
- ๔) พัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างและกระจายรายได้สู่ประชาชนในพื้นที่
- ๕) ส่งเสริมการอนุรักษ์ คุ้มครอง บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖) ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม
- ๗) พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๗ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน /สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ด้านการบริหารบ้านเมืองที่ดี

๒.๔ เป้าประสงค์

องค์การบริหารส่วนตำบลลาโละได้แบ่งยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาออกเป็น ๗ ยุทธศาสตร์ ๓๖ แนวทางพัฒนา ดังนี้

๑ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวก และรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรมดังนี้

- ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบายน้ำ
- ๒ ก่อสร้างปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค
- ๓ จัดทำผังเมืองและผังตำบล
- ๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบจราจร
- ๕ จัดให้มีไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง

๒ ยุทธศาสตร์ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพแบบยั่งยืนให้กับประชาชนในท้องถิ่น
- ๒ ส่งเสริมงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการชุมชนแก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
- ๓ ส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบ โดยสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วม
- ๔ ป้องกัน บำบัด ฟื้นฟูและกำจัดการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด
- ๕ ส่งเสริมด้านการออกกำลังกาย การกีฬา และนันทนาการ
- ๖ ส่งเสริมการป้องกัน รักษา ควบคุมโรค ตลอดจนการพัฒนาด้านการสาธารณสุข

๓ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน /สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- ๑ ส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ แก่ประชาชน เกี่ยวกับการเมืองการปกครองระบบประชาธิปไตย
- ๒ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
- ๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
- ๔ ส่งเสริมให้ผู้นำศาสนาเข้ามามีบทบาทและศักยภาพในการแก้ปัญหาความมั่นคง

๔ ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- ๑ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น และเมืองชายแดน
- ๒ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น
- ๓ ส่งเสริมให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔ พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ๕ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ

๕ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- ๑ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- ๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
- ๔ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน

๖ ยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- ๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม
- ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์บุคคล
- ๓ เสริมสร้างทำนุบำรุงศาสนา
- ๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์โบราณวัตถุและโบราณสถานในท้องถิ่น
- ๕ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชนและประชาชน

๗ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการที่ดี

แนวทางการพัฒนา

- ๑ พัฒนาความรู้ความสามารถและคุณธรรมจริยธรรมแก่บุคลากรในองค์กร
- ๒ พัฒนาปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดถึงสถานที่ในการปฏิบัติงาน
- ๓ พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- ๔ ปรับปรุงและสร้างระบบบริการที่ทันสมัย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ
- ๕ ส่งเสริมและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพื่อการบริการประชาชน
- ๖ พัฒนาส่งเสริมระบบการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินงานขององค์กร

๒.๕ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<ol style="list-style-type: none">๑. ร้อยละของถนนที่ บุกเบิก ปรับปรุง และก่อสร้างได้๒. ร้อยละของระบบระบายน้ำที่ก่อสร้างได้๓. ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค๔. ร้อยละของสถิติการเกิดอุบัติเหตุลดลง๕. ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้งานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	<ol style="list-style-type: none">๑. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพ๒. ร้อยละของประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น๓. ร้อยละของโครงการด้านการศึกษา ที่ได้ดำเนินการ๔. จำนวนโครงการด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ดำเนินการ๕. จำนวนโครงการด้านการกีฬา และนันทนาการที่ได้ดำเนินการ๖. จำนวนโครงการด้านการสาธารณสุขที่ได้ดำเนินการ๗. ร้อยละของประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน/ สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	<ol style="list-style-type: none">๑. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม๒. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการช่วยเหลือเมื่อประสบสาธารณภัย๓. ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งมากขึ้น
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรมและการท่องเที่ยว	<ol style="list-style-type: none">๑. ร้อยละของประชาชนที่ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง๒. ร้อยละของการสนับสนุนโครงการตามแนวพระราชดำริ๓. ร้อยละของประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none">๑. จำนวนครั้งของโครงการรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม๒. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม๓. จำนวนครั้งของโครงการที่ปรับปรุงภูมิทัศน์
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	<ol style="list-style-type: none">๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น๒. จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม

	<p>๓. ร้อยละความสำเร็จของโครงการที่ส่งเสริมและพัฒนา คุณธรรมจริยธรรมให้กับประชาชนในท้องถิ่น</p> <p>๔. จำนวนโครงการกิจกรรมที่ได้ทำนุบำรุงศาสนา</p>
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล	<p>๑. ร้อยละของบุคลากรในองค์กรที่เข้าร่วมโครงการพัฒนา ตนเอง</p> <p>๒. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงาน ในการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๓. ร้อยละของความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากร และการให้บริการ</p> <p>๔. ร้อยละของการปรับปรุงจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการ ปฏิบัติงาน</p>

๑. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่ คกก.ตรวจรับงานจ้างตรวจรับงานโดย
จะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง

๒. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๒.๖ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาโครงสร้าง พื้นฐานต่างๆในพื้นที่ เช่น ถนน สะพาน ราง ระบายน้ำที่ปลอดภัยเยี่ยม ท่อ คสล. หอกระจาย ข้าว ระบบน้ำอุปโภคบริโภค อาคารต่างๆ สิ่งก่อสร้างใน฼าปนสถาน ป้ายจราจร กระจกโค้ง ป้องกันอุบัติเหตุ ไฟกระพริบ ฯลฯ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต	โครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วย เอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการพัฒนา หมู่บ้านในด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริมเยาวชน สตรี อุดหนุน อปท.อื่น ส่วนราชการหรือหน่วยอื่นของ รัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรที่ จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มี วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริม คุณภาพชีวิต ด้านการศึกษา จารีตประเพณี ด้าน สาธารณสุข และด้านยาเสพติด ฯลฯ
๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน /สังคม และการรักษา ความสงบเรียบร้อย	สนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน งานป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ
๔. ยุทธศาสตร์การวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ กรรม และการท่องเที่ยว	สนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬา ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรม นันทนาการ

<p>๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชนป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ สร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำ ตามพระราชดำริ เป็นต้น</p>
<p>๖. ยุทธศาสตร์ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>การบริหารจัดการ ส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบ สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ทั้งอนุรักษ์ฟื้นฟู นำมาซึ่งการสืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป</p>
<p>๗. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี</p>	<p>เพื่อพัฒนาระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด</p>

๒.๗ กลยุทธ์

๑ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวก และรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรมดังนี้

- ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบายน้ำ
- ๒ ก่อสร้างปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค
- ๓ จัดทำผังเมืองและผังตำบล
- ๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบจราจร
- ๕ จัดให้มีไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง

๒ ยุทธศาสตร์ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพแบบยั่งยืนให้กับประชาชนในท้องถิ่น
- ๒ ส่งเสริมงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการชุมชนแก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
- ๓ ส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบ โดยสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วม
- ๔ ป้องกัน บำบัด ฟื้นฟูและกำจัดกาแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพศูนย์ปฏิบัติการการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด
- ๕ ส่งเสริมด้านการออกกำลังกาย การกีฬา และนันทนาการ
- ๖ ส่งเสริมการป้องกัน รักษา ควบคุมโรค ตลอดจนการพัฒนาด้านการสาธารณสุข

๓ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน /สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- ๑ ส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ แก่ประชาชน เกี่ยวกับการเมืองการปกครองระบบประชาธิปไตย
- ๒ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
- ๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
- ๔ ส่งเสริมให้ผู้นำศาสนาเข้ามามีบทบาทและศักยภาพในการแก้ปัญหาความมั่นคง

๔ ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น และเมืองชายแดน
๒. ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
๔. พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๕. ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ

๕ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
๓. ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
๔. จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน

๖ ยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์บุคคล
๓. เสริมสร้างทำนุบำรุงศาสนา
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์โบราณวัตถุและโบราณสถานในท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชนและประชาชน

๗ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาความรู้ความสามารถและคุณธรรมจริยธรรมแก่บุคลากรในองค์กร
๒. พัฒนาปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดถึงสถานที่ในการปฏิบัติงาน
๓. พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๔. ปรับปรุงและสร้างระบบบริการที่ทันสมัย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ
๕. ส่งเสริมและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพื่อการบริหารประชาชน
๖. พัฒนาส่งเสริมระบบการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินงานขององค์กร

๒.๘ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- (๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- (๒) การส่งเสริมงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการชุมชนแก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด เสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านสุขภาพอนามัย ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้ พัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- (๓) สนับสนุนส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อย พร้อมรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และบรรเทาสาธารณภัย ให้ประชาชนภายในตำบลได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๔) สนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะการส่งเสริมให้กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเยาวชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งเสริม อนุรักษ์ หวงแหนแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

(๕) ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดสำนึกในการให้ความสำคัญ อนุรักษ์ เห็นประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเพื่อให้ทรัพยากรคงอยู่ในสภาพดีสมบูรณ์ตลอดไป

(๖) ส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบ สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ทั้งอนุรักษ์ฟื้นฟู นำมาซึ่งการสืบทอดจารีต ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ตลอดไป

(๗) สนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

แผนงาน

- (๑) แผนงานบริหารงานงานทั่วไป
- (๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน
- (๓) แผนงานการศึกษา
- (๔) แผนงานสาธารณสุข
- (๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์
- (๖) แผนงานเคหะและชุมชน
- (๗) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- (๘) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ
- (๙) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
- (๑๐) แผนงานการเกษตร

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (S : Strength-s)

- ประชาชนมีความพร้อม จะมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น
- การจัดโครงสร้างภายในมีความเหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ
- เมืองค์การบริหารส่วนตำบลที่พร้อมจะให้บริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีการประสานร่วมมือกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการต่างๆ
- ผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีศักยภาพในการพัฒนา
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม การประชุมวางแผนเตรียม

จุดอ่อน (W : Weakness)

- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้
- เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสับสนขาดความชัดเจน
- องค์การบริหารส่วนตำบล มีงบประมาณจำกัด ทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาที่วางไว้
- การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และการทำลายสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ

โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดนราธิวาส หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการตามแผนงานโครงการตามแนวทฤษฎศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
- มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัด สามารถรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ
- นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น โดยการสร้างดุลยภาพระหว่างการกำกับดูแล และความเป็นอิสระของท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น

อุปสรรค (T : Threat)

- ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเองกับงานของท้องถิ่น
- นโยบายรัฐบาลไม่สามารถถ่ายโอนงบประมาณมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นบางเรื่องต้องชะงัก
- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ ห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน
- การดำเนินงานตามนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วน เนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนงบประมาณที่มีจำกัด

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาโละ นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบช่ยและ ปริมาณของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป่าหมาย/ กลุ่มเป่าหมาย	ความคาดหว้งและ แนวโนมอนาคต
๑. ด้านการพัฒนา ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑) ประชาชนต้องการ เส้นทางในการสัญจร ไปมาเพิ่มมากขึ้นและ อบต. ไม่สามารถ ดำเนินการได้เนื่องจาก งบประมาณมีไม่ เพียงพอ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทาง คมนาคมที่เป็น สาธารณะและ ประชาชนมีความ ต้องการให้ ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการ คมนาคมเพียงพอ และ ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา
	๒) หมู่บ้ำยขยายมาก ขึ้นระบบระบายน้ำยัง ไม่เพียงพอ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ใน อบต.	- มีรางระบายน้ำ สามารถระบายน้ำได้ สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ ส่งกลิ่นเหม็นก่อ ความรำคาญ
	๓) ถนนในตำบลยัง เป็นถนนดิน ถนนลูกรัง และเป็นหลุมเป็นบ่อ	- ถนน	- ทางและที่ สาธารณะในเขต อบต.	- มีถนนให้ประชาชน ได้สัญจรไปมาสะดวก
	๔) ไฟฟ้าส่องสว่างทาง และที่สาธารณะยังไม่ สามารถดำเนินการ ครอบคลุมพื้นที่ได้ ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่ สาธารณะในเขต อบต.	- ทางและที่ สาธารณะมีแสงสว่าง เพียงพอประชาชน ได้รับความสะดวกใน การสัญจรไปมาและ ป้องกันการเกิด อาชญากรรมได้
๒. ด้านส่งเสริม คุณภาพชีวิต	๑) ประชาชนบางส่วน ยังขาดความรู้เกี่ยวกับ ระบบการทำงานของ อบต.	- การขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง	- ประชาชนใน เขต อบต.	- ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น และสามารถเสนอ แนวทางการแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นใน หมู่บ้าน
	๒) ขาดแหล่งเงินลงทุน ในการทำกิจการและ ประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนใน เขต อบต.	- มีแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ
	๓) ผู้พิการไม่ได้รับ ความช่วยเหลือใน ดำรงชีวิต	- การได้รับการดูแลผู้ พิการ	- ผู้พิการในเขต อบต.	- ผู้พิการได้รับความ ช่วยเหลือในการ ดำรงชีวิตและทำถึง

ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอข้ายและ ปริมาณของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
(ต่อ)	๔) ประชาชนในพื้นที่ บางรายมีที่อยู่อาศัยไม่ มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนใน พื้นที่ที่ได้รับความ เดือนร้อนเรื่องที่อยู่ อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ให้มั่นคงแข็งแรง
	๕) มีการระบาดของ โรคอุบัติใหม่ โรค ระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขต อบต.	- ในพื้นที่ไม่มีการ ระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ ครอบคลุม โรคติดต่อ
	๖) ประชาชนในพื้นที่ ป่วยเป็นโรคเรื้อรัง แนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน	- ด้านการแพทย์	- ประชาชนกลุ่ม เสี่ยงและผู้ป่วย	- ประชาชนหายจาก การเจ็บป่วย
	๗) ประชาชนบริโภค อาหารที่ปลอดภัย	- ด้านสาธารณสุข	- ประชาชนใน เขต อบต.	- ประชาชนทราบ และสามารถเลือก บริโภคอาหารที่ ปลอดภัยได้ถูกต้อง
	๘) มีการขยายตัวของ ประชากรเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการขยายตัว ของอาคารบ้านเรือน ทำให้เกิดเป็นชุมชน แออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ควบคุมการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนการ พิจารณาออก ใบอนุญาตเพื่อไม่เกิด ปัญหาจากการ ก่อสร้างอาคาร
	๙) เยาวชนและวัยรุ่น ติดเกมส์ สิ่งลามก บุหรี สารเสพติด	- เยาวชนและวัยรุ่น ใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์	- เยาวชนและ วัยรุ่นในเขต อบต.	- เยาวชนและวัยรุ่นมี อนาคตที่ดี
	๑๐) ประชาชนกรอายุ ตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป ไม่ได้ ตรวจสุขภาพประจำปี	- การได้รับการตรวจ สุขภาพ	- ประชาชนใน เขต อบต. ที่อายุ ๓๕ ขึ้นไป	- ประชาชนที่อายุ ๓๕ ขึ้นไปได้รับการ ตรวจสุขภาพทุกคน

ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
<p>๓. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการจัด ระเบียบชุมชน สังคมและการรักษา ความสงบเรียบร้อย</p>	<p>๑) การจราจรบนถนน มีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้ เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้</p>	<p>- การจราจร</p>	<p>ประชาชนที่สัญจร ไปมาบนถนน</p>	<p>มีระบบควบคุม การจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณจราจร ปรับเพื่อเตือนให้ ระมัดระวัง</p>
	<p>๒) ประชากรที่สูบบุหรี่ และ ดื่มน้ำกระเทียม(สี คุณร้อย)</p>	<p>- การดำเนินการตาม กฎหมาย กรณีที่ฝ่า ฝืนกฎหมาย</p>	<p>- ประชากรที่สูบ บุหรี่และดื่มน้ำ กระเทียม(สีคุณร้อย)</p>	<p>- ประชาชนเล็กสูบ บุหรี่และเล็กดื่มน้ำ กระเทียม(สีคุณร้อย)</p>
	<p>๓) มีการทำลายและ ลักขโมยทรัพย์สินของ ประชาชนและส่วน ราชการ</p>	<p>- การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของ ประชาชนและส่วน ราชการ</p>	<p>- ประชากรใน ตำบลลาโละ</p>	<p>- มีการป้องกันและ รักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนละ ส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจร ปิด การให้ผู้นำ อป พร. ควบคุม</p>
<p>๔. ยุทธศาสตร์การ พัฒนา ด้านการ วางแผน การ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและ การท่องเที่ยว</p>	<p>๑) ในเขต อบต. ไม่มี แหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยว</p>	<p>- การท่องเที่ยว</p>	<p>- ในเขต อบต.</p>	<p>- มีแหล่งท่องเที่ยวใน เขต อบต. และ ส่งเสริมกิจกรรมการ ท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น</p>
<p>๕. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการ บริหารจัดการและ การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑) ทรัพยากรธรรมชาติถูก ทำลายไปมาก</p>	<p>- ทรัพยากรธรรมชาติ</p>	<p>- ประชากรใน เขต อบต.</p>	<p>- มีการส่งเสริม รณรงค์ในการปลูก ป่าและป้องกันการ ทำลายป่า</p>
<p>๖. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น</p>	<p>๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นถูกกลืน เลือนไปมาก</p>	<p>- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ถูก กลืนเลือนไปมาก</p>	<p>- ประชากรใน เขต อบต.</p>	<p>- ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ชาวบ้าน ในโอกาสต่างๆ เพื่อ เป็นตัวอย่างแก่ เยาวชนและ ประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูก กลืนและคงอยู่สืบไป</p>

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และ ปริมาณของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๗. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการ บริหารจัดการที่ดี	๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคลากรบางส่วน ยังขาดความรู้เกี่ยว และประสบการณ์ใน การทำงาน	- การขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง	- พนักงานและ บุคลากรใน หน่วยงาน	- บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น และสามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๔

สรุปรายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อมูลจากระบบสารสนเทศการบริหารจัดการเพื่อการวางแผนและประเมินผลการใช้

จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(E-plan : Electronic Plan)

คำชี้แจง : แบบที่ ๒ เป็นแบบติดตามตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้แผนพัฒนาสี่ปี โดยมีกำหนดระยะเวลาในการติดตามและรายงานผลการดำเนินงานทุก ๆ ๓ เดือน เริ่มตั้งแต่สิ้นสุดการดำเนินงานในเดือนตุลาคม-ธันวาคมหรือไตรมาส

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลลาโละอำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส

๒. รายงานผลการดำเนินงาน ๒ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ (ตุลาคม – มีนาคม) ประจำปีเดือน เมษายน

ครั้งที่ ๒ (เมษายน – กันยายน) ประจำปีเดือน ตุลาคม

ส่วนที่ ๒ ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓. จำนวนโครงการและงบประมาณตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

อบต.ลาโละ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕) ตามกระบวนการที่บัญญัติไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย โดยผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การจัดเวทีประชาคม การประชุมกรรมการชุมชน เพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ ก่อนนำมาจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาพื้นที่ ที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนา ๓ ปี ต่อไป

อบต.ลาโละ ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ โดยได้กำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนา ท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๓๑	๓๑,๕๖๖,๓๐๐.๐๐	๑๔	๑๔,๙๔๕,๗๐๐.๐๐	๑๔	๑๓,๔๙๕,๗๐๐.๐๐
ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๖๒	๑๒,๐๑๘,๔๐๐.๐๐	๖๑	๑๒,๓๑๑,๔๐๐.๐๐	๖๑	๑๓,๐๒๖,๙๐๐.๐๐
ด้านการจัดระเบียบชุมชน /สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑๑	๑,๗๙๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๑,๕๙๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๑,๕๙๐,๐๐๐.๐๐
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการท่องเที่ยว	๗	๑,๑๔๐,๐๐๐.๐๐	๘	๑,๒๙๐,๐๐๐.๐๐	๘	๑,๒๙๐,๐๐๐.๐๐
ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕	๓๙๐,๐๐๐.๐๐	๕	๑,๒๔๐,๐๐๐.๐๐	๓	๒๔๐,๐๐๐.๐๐
ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑๘	๒,๘๐๒,๕๐๐.๐๐	๑๘	๒,๘๐๒,๕๐๐.๐๐	๑๙	๓,๔๐๒,๕๐๐.๐๐
ด้านการบริหารจัดการที่ดี	๓๒	๑๑,๙๑๕,๕๐๐.๐๐	๒๖	๑๑,๗๓๘,๐๐๐.๐๐	๒๖	๑๑,๗๓๘,๐๐๐.๐๐
รวม	๑๖๖	๖๑,๖๒๒,๗๐๐.๐๐	๑๔๒	๔๕,๙๑๗,๖๐๐.๐๐	๑๔๑	๔๔,๗๘๓,๑๐๐.๐๐

การจัดทำงบประมาณ

ผู้บริหารอบต.ลาโละ ได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ โดยมีโครงการที่บรรจุอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณ จำนวน ๗๓ โครงการ งบประมาณ ๔๑,๓๙๖,๔๓๐ บาท สามารถจำแนกตามยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์	โครงการ	งบประมาณตามข้อบัญญัติ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๗	๖,๓๑๑,๖๐๐.๐๐
ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๓๒	๑๒,๗๓๗,๘๒๐.๐๐
ด้านการจัดระเบียบชุมชน /สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๕	๘๕๐,๐๐๐.๐๐
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	๒	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-	-
ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๖	๗๑๐,๐๐๐.๐๐
ด้านการบริหารจัดการที่ดี	๒๑	๒๐,๖๓๗,๐๑๐.๐๐
รวม	๗๓	๔๑,๓๙๖,๔๓๐.๐๐

อบต.ลาโละ มีการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินโครงการตามข้อบัญญัติงบประมาณ โดยได้มีการก่อหนี้ผูกพัน/ ลงนามในสัญญา รวม ๒๗ โครงการ จำนวนเงิน ๑๐,๑๗๖,๙๓๕ บาท มีการเบิกจ่ายงบประมาณ จำนวน ๒๒ โครงการ จำนวนเงิน ๗,๒๘๖,๖๔๕ ล้านบาท สามารถจำแนกตามยุทธศาสตร์ ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์	โครงการ	การก่อหนี้ผูกพัน/ลงนามในสัญญา	โครงการ	การเบิกจ่ายงบประมาณ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๖	๓,๘๓๓,๔๐๐.๐๐	๔	๒,๔๒๒,๒๐๐.๐๐
ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑๒	๔,๗๘๔,๕๔๕.๐๐	๑๑	๔,๕๕๑,๐๔๕.๐๐
ด้านการจัดระเบียบชุมชน /สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑	๓๕,๕๐๐.๐๐	๑	๓๕,๕๐๐.๐๐
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	๑	๑๙,๙๗๕.๐๐	๑	๑๙,๙๗๕.๐๐
ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑	๑๐๒,๖๕๐.๐๐	๑	๑๐๒,๖๕๐.๐๐
ด้านการบริหารจัดการที่ดี	๖	๑,๔๐๐,๘๖๕.๐๐	๔	๑๕๕,๒๗๕.๐๐
รวม	๒๗	๑๐,๑๗๖,๙๓๕.๐๐	๒๒	๗,๒๘๖,๖๔๕.๐๐

สรุปผลความสำเร็จการดำเนินงานตามแผนพัฒนา ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์	โครงการทั้งหมด (ปี ๖๓)		โครงการ ตั้งงบประมาณ		โครงการ ที่สำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๓๑	๑๘.๖๗	๗	๙.๕๘	๖	๒๒.๒๒
ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๖๒	๓๗.๓๔	๓๒	๔๓.๘๓	๑๒	๔๔.๔๔
ด้านการจัดระเบียบชุมชน /สังคม และ การรักษาความสงบเรียบร้อย	๑๑	๖.๖๒	๕	๖.๘๔	๑	๓.๗๐
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการ ลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว	๗	๔.๒๑	๒	๒.๗๓	๑	๓.๗๐
ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕	๓.๐๑	-	-	-	
ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑๘	๑๐.๘๔	๖	๘.๒๑	๑	๓.๗๐
ด้านการบริหารจัดการที่ดี	๓๒	๑๙.๒๗	๒๑	๒๘.๗๖	๖	๒๒.๒๒
รวม	๑๖๖	๙๙.๙๖	๗๓	๙๙.๙๕	๒๗	๙๙.๙๘

จำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนา จำนวน ๑๖๖ โครงการ
 ตั้งงบประมาณไว้ในปี พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวน ๗๓ โครงการ
 โครงการที่ปฏิบัติได้ จำนวน ๒๗ โครงการ
 โครงการทั้งสิ้นที่บรรจุในแผนพัฒนาสี่ปี พ.ศ.๒๕๖๒ ที่ปฏิบัติได้คิดเป็นร้อยละ

$$๗๓ \times ๑๐๐ / ๑๖๖ = ๔๓.๙๗$$

โครงการทั้งสิ้นที่ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ปฏิบัติได้คิดเป็นร้อยละ

$$๒๗ \times ๑๐๐ / ๗๓ = ๓๖.๙๘$$

ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการฯ

การติดตามและประเมินผล พบว่า ร้อยละของโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จมีเพียง ๓๖.๙๘ ร้อยละ
 ของจำนวนโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการมีถึง ๖๓.๐๒ จะเห็นว่าแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลลา
 โละไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินตามแผนเท่าที่ควร

ปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

๑. ปัญหาความต้องการของประชาชนมีมากแต่งบประมาณมีน้อย องค์การบริหารส่วนตำบลลาโละจึงไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างเพียงพอ
๒. ด้วยข้อจำกัดของงบประมาณและภาระค่าใช้จ่ายประจำ ทำให้ไม่สามารถนำโครงการ/กิจกรรมจากแผนสู่การปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ ความสำเร็จของโครงการจึงเกิดขึ้นน้อย

หมายเหตุ: ปัญหาอุปสรรคเป็นข้อจำกัดที่ประสบปัญหามาเป็นเวลาหลายปี เช่นเดียวกับท้องถิ่นอีกหลายๆ แห่ง คือภาระค่าใช้จ่าย ทั้งค่าใช้จ่ายประจำ ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากภาระหน้าที่ที่ต้องทำ ในขณะที่รายได้ที่ได้รับโดยเฉลี่ยแล้วเพิ่มขึ้นน้อยมาก

ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการฯ

๑. กอง/งานที่รับผิดชอบโครงการควรมีการสรุปผลการดำเนินโครงการ และการติดตามประเมินผลโครงการ อย่างน้อยเพื่อให้ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการนั้น ว่าควรจะดำเนินการต่อไปหรือไม่ หรือต้องปรับปรุงอะไรบ้างในการดำเนินโครงการครั้งต่อไป

๒. เอกสารรายงานการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาประจำปี ๒๕๖๑ นอกจากเสนอสภาฯ รับทราบและประกาศให้ประชาชนทราบโดยทั่วกันแล้ว จะต้องมีการแจกให้กอง/งานต่างๆ รับทราบผลการดำเนินงานในภาพรวมของกอง/งาน เพื่อจะได้นำไปปรับปรุง พัฒนาให้ดีขึ้นหรือรักษามาตรฐานที่ดีอยู่แล้วให้ดีขึ้นต่อไป

๓. การจัดแผนงานโครงการในแผนพัฒนาประจำปีกับการตั้งงบประมาณรายจ่าย และการนำแผนงาน/โครงการไปสู่การปฏิบัติ ควรจะมีความใกล้เคียงกันทั้งในเรื่องของจำนวนโครงการ และงบประมาณมากกว่าที่ผ่านมา เพื่อให้การดำเนินพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย

๔. การติดตามประเมินผลถือเป็นเรื่องสำคัญ ในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม แต่จากการได้ดำเนินการเกี่ยวกับติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา จะเห็นว่าการดำเนินการเกี่ยวกับการติดตามประเมินผลยังมีน้อย ไม่เป็นรูปธรรม